

har man i Loven om Folketingsvalg paa Færøerne af 1903 fastsat et saa langt Varsel for Udskrivning af Folketingsvalg som 6 Uger. Men dertil kommer, at det er bestemt, at først ottende Dagen efter Valgdagen sammentræder Repræsentanterne for de forskellige Valgnævn i Thors-havn for at foretage Optælling af de paa Valgdagen faldne Stemmer og udfærdige Valgbrevet. Naar der desuden ses hen til, at der ikke hver Dag gaar Skib fra Færøerne til Danmark — det er ikke nogen Hverdagsbegivenhed, tværtimod, der gaar mange Gange, selv om Sommeren, otte og fjorten Dage imellem et saadant Skibs Afgang —, og endvidere, at Rejsen hertil tager 6 Dage, vil det staa en klart, at hvis man skal holde de Frister, som er foreskrevne i den Valglov, der gælder i Øjeblikket, tager det meget lang Tid, inden Folketingsmanden for Færøerne er valgt og kan komme hened. Nu har den højtærede Minister i dette Lovforslag foreslaaet en saadan Nedskrivning af de Frister, der gælder, at de er blevet saa korte som i det hele muligt, saa korte, at for saa vidt det ikke drejede sig om et bestemt Valg, som man bestemt vil foregaa paa den bedste Aarstid, og et bestemt Valg, som man nu saa at sige har forbedret sig til i lang Tid, vilde de være alt for korte. Men paa Grund af Omstændighederne kan det lade sig gøre at foretage et Valg med saa kort Varsel, og det kan vist ogsaa, hvis man, naar man fastsætter Valgdagen, konfererer med Fartplanen for de Skibe, der gaar hened, lade sig gøre for Folketingsmanden at komme til København og deltage i den endelige Behandling af Grundloven, som vi haaber paa.

Ved Fremsættelsen af dette lille Lovforslag beklagede den højtærede Minister, at der ikke havde været Lejlighed til at forelægge Sagen for Lagtinget. Denne Beklagelse kan jeg tiltræde, men jeg tror dog, at Lagtinget ligesom Befolkningen paa Færøerne er saa interesseret i, at deres Repræsentant møder henede til den Rigsdag, der endelig skal vedtage Grundloven, at man vil være meget glad for Fremsættelsen af dette Lovforslag, og at man vil finde, at de Frister, der er foreskrevne her, i dette Tilfælde vil kunne passere. Jeg skal som Repræsentant for Færøerne og paa Venstres Vegne anbefale dette Lovforslag til velvillig og hurtig Behandling. Jeg tror, at det vil vække Tilfredshed i min Kreds, naar man ser, at baade Regeringen og, som jeg haaber, dette Ting vil bidrage til, at ogsaa Færøerne

paa den forestaaende Sommerrigsdag kan have deres Repræsentant ved den endelige Behandling af og den endelige Afstemning om Grundloven. Dermed skal jeg anbefale Lovforslaget paa det bedste.

Hammerich: Hvis vi faar vedtaget en Grundlov og en dertil hørende Valglov, er der ingen Tvivl om, at et saadant Lovforslag som det foreliggende uden Debat af nogen Art vil blive vedtaget i begge Ting, men inden Grundlovsforslaget og Valglovsforslaget er vedtagne, forekommer det mig unaturligt at vedtage en Lov som den her foreslaaede. De, der er ganske sikre paa, at Grundloven vil blive vedtaget, vil stemme for Lovforslaget, og jeg vil saa anbefale mine Meningsfæller at undlade at stemme. Det forekommer mig at være den naturligeste Stilling for os, som Forholdene foreligger.

Justitsministeren (Zahle): Naar ingen stemmer mod Lovforslaget, og det er anbefalet fra forskellige Sider, vil det altsaa blive gennemført. Derfor har Højres Optræden ved denne Lejlighed forhaabentlig ikke nogen Betydning. Ellers vilde det være en lidet hensynsfuld Optræden overfor Færingerne, som naturligvis maa underrettes om, at et saadant Lovforslag er forelagt, og som derefter vil have at træffe deres Forholdsregler i Forventning om, at det bliver gennemført. Hvis Højre havde nogen Mulighed for at standse dette Lovforslag paa dets Vej, vilde den valgte Fremgangsmaade ikke være nogen smuk Optræden overfor Færingerne, men nu er den jo ganske uskyldig.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet af K. M. Klausen m. fl. angaaende § 8 i Lov om Lønning for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen af 27. Maj 1908.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 5360).

Ordføreren for Forespørgerne (K. M. Klausen): Maa jeg straks udtale, at naar